

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calculo Laborantium Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

§. I. S. Liborii natalis, aetas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12748

DE S A N C T O
L I B O R I O

EPISCOPO CENOMANENSI

I N G A L L I A,

T V T E L A R I V R B I S

P A D E R B O R N Æ

I N W E S T P H A L I A,

aduersùs nephriticos & calculi
dolores

P A T R O N O,

COMMENTARIUS HISTORICVS

IOANNIS BOLLANDI

E SOCIETATE IESV.

§. I. S. LIBORII *natalis, etas.*

i.

*Q*uartus Cenomanorum in
Galliâ Antistes fuit S. Libo-
rius, quem Gesta eius, quæ in-
frà ex veteri ms. Cenoma-
nensi dabimus, obijisse tradunt
v. Idus Iunij: quo die Vitam illius refert Rena-
tus Benedictus; licet Vita à Ioanne Morello

A

Cano-

2 VITA S. LIBORII PATRONI

S. Liborij
natale 9.
Iulij.

Canonico Cenomanensi *collecta* (quam Gallicè Renatus edidit) *habeat*, quarto Idus Iulij in pace quieuisse: *quod incuriâ fortasse librarij factum*. Andreas Saussains in supplemento Martyrologij Gallicani, v. Idus, *sive die IX. Iulij, ita illius meminit*: Hoc ipso die Cenomanis S. Liborij Episcopi, cuius consecrata perpetuæ venerationi memoria sacris in fastis locum habet die 23. Iulij, quâ die dictum est de eo, post mortem in Germaniam ad Paderbornensem ciuitatē, tutelæ gratiâ, translato. Eodem die Philippus Ferrarius in generali catalogo SS. Cenomanis in Galliâ, S. Liberij Episcopi eiusdem vrbis. *Idem alibi quoque Liberium appellat, uti & Galestinus, Felicius, mss. quædam: at Claudius Robertus in Galliâ Christianâ, Liberium & Liborium.*

celebritas
23. Iulij.

2. *Prolixior Vita, sub Bisone Episcopo Paderbornensi scripta, atque ea que in 2. parte Legendæ an. 1483. excusâ extat, asserunt obÿsse x. Kalendar. Augusti, sive XXIII. Iulij. Quo die de eo ita habet Romanum Martyrol. cui & alia congruunt: Cenomanis in Galliâ, S. Liborij Episcopi & Confessoris. Constantius Felicius: Liborij Episcopi in Cenomanis. Appendix ad Martyrol. Adonis: Eodem die S. Liborij Episcopi ciuitatis Cenomanensis & Confessoris. Vetus ms. Martyrol. Monasterij S. Martini Treuiris: Paderebornæ Liborij Episcopi & Confess. ms. Florarium, vetus Martyrol. Coloniae an. 1490. editum, & alia mss. Vuardi nomine*

nomine insignita: Apud Cenomannicam ciuitatem depositio S. Liborij Ep. & Confessoris. Hic quinquagesimo ordinationis suæ anno, ad Patrem & patriam transijt feliciter ex hoc mundo. Carthusiani Colonenses *in Addit. ad* Usuard. Cenomannis S. Liborij Ep. & Confessoris, multæ sanctitatis viri, quem Episcopatus sui anno quinquagesimo defunctum B. Martinus Turonensis sepeliuit. Galestinus *autem:* Apud Cenomanos S. Liberij Episc. & Conf. qui B. Martini Episcopi Turonensis æqualis, Diuini cultus propagator egregius extitit, veræque in Christo religionis Doctor ac magister, quàm plurimos ab erroribus maleque agendi consuetudine auocauit. Canisius *denique:* Item Cenomannis S. Liborij Episcopi & Conf. qui magnæ vir sanctitatis, multos ab errore & peccatis conuertit, Deique honorem ac cultum latè propagauit. Cùm Episcopatum 50. annis laudabiliter administrasset, obdormiuit in pace, atque à S. Martino Episcopo Turonensi sepultus est. Quiescit nunc Paderbornæ. *In primâ editione, aliquantò breuius, eadem serè perstringit.*

3. Ferrarius XXI. Iulij eum refert, ac Molanum citat, qui eius ad illum diem non meminit, sed XXIII. Iulij ita habet: Cenomanis depositio SS. non 21. Pauacij & Liborij Episcoporum & Confessorum. At S. Pauacius XXIV. Iulij colitur.

4. Quò seculo vixerit S. Liborius perspicuum est, vt qui sit à S. Martino Episcopo Turonensi

4 VITA S. LIBORII PATRONI

vixit secu-
bo 4. mandatus sepultura: hunc autem constat, Cæsario & Attico Coss. siue iuxta Æram vulgarem, anno Christi 397. obiisse: licet alij dissentiant, absque solido argumento. Quo verò anno decesserit Liborius, non est disertè expressum. Si, quod in Vitâ è Ioannis Morelli codice descriptâ traditur, inq; titulo secundæ Vitæ, id verè ab antiquioribus acceptum est, vixisse temporibus Constantini & Valentiniani Imperatorum; etsi XLIX. annis Ecclesiæ dicatur præfuisse, non potest ultra annum 385. superstes extitisse; aut saltem 389. si Constantino iuniore regnante ad Episcopale solium euectus est. Sed fortassis non Constantini legendum censebit quispiam, sed Constantij, qui anno 361. decessit.

quando eius
decessores? 5. Porro si, quod in huius Vitâ dicitur, immediatè successit S. Pauacio, atque hic, quod in ipsius quoque Vitâ traditur, S. Iuliano, primo Cenomanorum Antistiti, comes adiutorque datus à Romano Pontifice; consequens est, S. Iulianum non esse à S. Clemente missum in Gallias, nedum à S. Petro: sed vel Decio & Grato Coss. VII. XXVII. Ianuarij Letaldus Monachus ad eius Vitam in epistolâ ad Auefgandum Ep. scribit, S. Gregorij Turonensis sententiam secutus, vel fortasse paucis annis antè sub Philippo Augusto, aut etiam (quod Antonio Coruasserio in Historiâ Episcoporum Cenomanensium placuit) sub Gordiano. Nam si non est in Tabulis Episcoporum Cenomanensium error, etsi numquam Sedes vacarit, collocato S. Iuliani exordio circiter Consulatum Decij

Decij & Grati, annum videlicet Christi 250. si inde numerentur Sedis S. Iuliani anni 47. menses 3. dies 10. S. Turibij anni 5. mensis 1. dies 11. S. Pauacij anni 43. S. Liborij 49. perueniemus ad annum 395. & fatendū erit hunc neque Magni, neque iunioris Constantini temporibus Episcopum fuisse. Verū illud haud satis credibile, S. Pauacium S. Iuliano adiutorem datum, atque cum eo ad prædicandum in Archidiaconatus officio directum, postea in Gallijs annos 95. & quod excurrit, superuixisse. Sed de S. Pauacio, quem quidam Panatium appellant, 24. Iulij: de S. Turibio agemus 16. Aprilis. De ætate S. Liborij ac Sedis tempore Baronius in Notar. ad Martyrol. 23. Iul. Sedit annos 49. temporibus Valentiniani, Gratiani, & Theodosij Augustorum. Verū ab anno 364. quo imperare cœpit Valentinianus, ad 395. quo Theodosius decessit, consciuntur anni solū 31. Et prius decessisse S. Liborium inde liquet, quod S. Martinus S. Victorem, vel Victurium II. eo tempore quo mortuus est videtur circa an. 383. carit. adultumq; sacerdotio ipse initiarit, minimum obijisse. 14. post annis: unde consequens videtur an. 383. aut etiam ante, decessisse Liborium.

§. II. S. LIBORII Vita.

6. **T**ernas S. Liborij Vitas damus, per breues, & MSS. codicibus Ecclesię Cenomanensis, beneficio Ludouici Cellouij nostri, acceptas.